

Ἐπιδιόρθωσις τῶν ἐφθαρμένων μερῶν τῶν περιτοδίων : Οἱ κάρτσες μου ἐτροπήσανε καὶ θέλουνε άλλαξοφύλλισμα. Πβ. άλλαξοφύλλισμα.

άλλαξοφύλλης ὁ, Μέγαρ.

Ἐκ τοῦ ρ. ἀλλάζω καὶ τοῦ οὐσ. φύλλο.

Ἐνδυμα μάλιστα γυναικεῖον καθημερινῆς χρήσεως, τοῦ ὁποίου ἔχουν ἀντικατασταθῇ τὰ τετριμμένα μέρη : Ἄϊδε βάλλε, ἐνῆ, τὸν άλλαξοφύλλη σου ποῦ μοῦ γιουρίζεις μὲ τὸ τσαινούργιο!

άλλαξοφυλλιάζω Μέγαρ.

Ἐκ τοῦ ρ. ἀλλάζω καὶ τοῦ οὐσ. φύλλο.

Ἐπιδιόρθωσις παλαιὰ ἐνδύματα ἀντικαθιστῶν τὰ ἐφθαρμένα αὐτῶν μέρη διὰ νέων τεμαχίων ὑφάσματος Μέγαρ.

άλλαξοφύλλισμα τό, Μέγαρ.

Ἐκ τοῦ ρ. άλλαξοφυλλιάζω.

Ἀντικατάστασις τῶν ἐφθαρμένων μερῶν τῶν ἐνδυμάτων. Πβ. άλλαξοφύλλισμα.

άλλάργα ἐπίρρ. σύνηθ. καὶ Πόντ. (Οἶν.) Τσακων. Τήν. ἀλλάργα Κύπρ. ἀλλάργο Κεφαλλ. Κρήτ. Μακεδ. (Γκιουβ.) Πελοπν. (Λακων.) Τήν. κ. ἀ. ἀλλάργο Λέσβ. ἀλλάργου Θήρ. Ἰθάκ. Κάμπ. Κάσ. Κεφαλλ. Κύθηρ. Λυκ. (Λιβύσσ.) Μέγαρ. (καὶ ἀλλάργα) Μεγίστ. Νάξ. Πελοπν. (Λακων.) Πόντ. (Οἶν.) Σίφν. Σύμ. Σῦρ. Τήλ. κ. ἀ. ἀλλάργου Κάμπ. ἀλλίργα Ἡπ. (Χουλιαρ.) ἴάργα Ἀπουλ. (Καλημ.) Ἡπ. Θεσσ. Καλαβρ. (Μπόβ.) Τήν. ἴάργα Ἀπουλ. Θεσσ. Καλαβρ. (Μπόβ.) ἴάργο Καλαβρ. (Μπόβ.)

Ἐκ τοῦ Ἰταλ. *alla larga*.

1) Πόρρω, μακρὰν σύνηθ. καὶ Ἀπουλ. (Καλημ.) Καλαβρ. (Μπόβ.) Πόντ. (Οἶν.) Τσακων. : Ἀλλάργα σιάσου - πῆγαινε. Μένω ἀλλάργα. Τὸ σπῖτι εἶναι ἀλλάργα ἀπεδῶ σύνηθ. Εἶμαι ἴάργα Μπόβ. Ἀάργα εἶναι ὁ λαγὸς Τήν. Τὸ χωριὸ μου εἶναι ἀλλάργου Τήλ. Πάω ἀλλάργον! Σίφν. Δῆψε ἀλλάργα ἀσ' σὴ φωτιά Οἶν. || Φρ. Ἀλλάργα ἀπὸ τέτοιο ἀνθρώπο! (ἐπὶ ἀνθρώπου κακοῦ) σύνηθ. Ὁζου ἀπεδῶ καὶ ἀλλάργον! (λέγεται ὁσάκις γίνεται λόγος περὶ νεκρῶν ἢ περὶ τῶν κατὰ τὰς νεκρικὰς τελετὰς πρᾶττομένων) Κεφαλλ. || Ἄσμ.

Ἀλλάργο-ν-εἶναι καὶ μακρὰ καὶ ποταμὸς καὶ δάση καὶ ἄ δέψω καὶ χαιρετισμό, δὲν ἔχει πῶς περάση Κρήτ.

Ἀλλάργον μου καὶ ἀλλάργον σου, μακρὰ σου καὶ μακρὰ μου, δὲ θέλω πλὴν μου νὰ περνᾷς ἀπὸ τῆ γειτονιά μου

Κάμπ. Καὶ μετὰ τῆς προθ. ἀπό : ἔρχομαι ἀπ' ἀλλάργα Κέρκ. (Ἀργυράδ.) Ἐφίρι εἶνα δάσκαλον ἀπ' ἀλλάργα μέρους Σάμ. Ἐφταξα ἀπ' ἀλλάργο Κρήτ. Φῶναξε ἴπὸ ἀλλάργου Μέγαρ. Ἀπ' ἀλλάργου ἐντράνεϊνα (ἔβλεπα) Οἶν. Σπανίως δὲ καὶ μετὰ τῆς προθ. εἰς καὶ τοῦ ἀρθρ. τὰ : Ἡμεὲς λέουμιν νὰ φύουμουν, ἂν θέλῃ ἡ Θιός, εἰς τ' ἀλλάργου Λιβύσ. β) Ἀπὸ μακρὰν, μακρόθεν Πελοπν. (Σουδεν.) : Τὰ ἡφσρα ἀλλάργα τὰ ξύλα. 2) Κατ' ἀραιὰ χρονικὰ διαστήματα, σπανίως πολλαχ. : Γνωμ.

Ἀλλάργ' ἀλλάργα τὸ φιλεῖ γὰ νὰ ἔχη νοστιμάδα πολλαχ. 3) Μικρὸν κατὰ μικρόν, ὀλίγον κατ' ὀλίγον Πελοπν. : Τὸ συγγλίσανε τὸ σφαχτό, τὸ ψήσανε ἀλλάργα ἀλλάργα.

άλλαργαδινὸς ἐπίθ. ἀμάρτ. άλλαργαδ'νὸς Ἰμβρ.

Ἐκ τοῦ ἐπίρρ. ἀλλάργα καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ινὸς κατὰ σύμφωρ. πρὸς τὸ βραδινός.

Ὁ μακρὰν εὐρικόμενος, μακρινός. Συνών. ἀλλάργινός.

άλλάργαθε ἐπίρρ. Λευκ. ἀλλάργαθενε Λευκ. ἀλλάργαθες Λευκ. ἀλλάργουθε Λευκ. ἀλλάργουθενε Λευκ. ἀλλάργουθες Λευκ. ἀλλάργουθε Λευκ. ἴάργοι-τε Καλαβρ. (Μπόβ.)

Ἐκ τοῦ ἐπίρρ. ἀλλάργα.

Ἀπὸ μακρὰν, πόρρωθεν : Τὸν ἀγνάντεπα ἀπ' ἀλλάργαθε Λευκ. Τὸν ἡῦρε ἴάργοι-τε (ἡῦρε = εἶδε) Μπόβ.

άλλαργάρισμα τό, Θράκ. (Ἀδριανούπ. Αἰν.) Μῆλ. ἀλλάργαρ'μα Ἰμβρ.

Ἐκ τοῦ ρ. ἀλλάργάρω κατὰ τὰ ἐκ τῶν εἰς -ίζω ρ. παραγόμενα. Ἡ λ. καὶ παρὰ Σομ.

Ἀπομακρυνσις.

άλλαργάρω σύνηθ. ἀλλαργάρων βόρ. ἰδιώμ. ἀλλαργέρω Κάμπ. Κάσ. Σίφν. Σύμ. ἀλλαργέρνω Θήρ. Κρήτ. κ. ἀ. ἀλλασέρων Ἰμβρ. ἴαργάρω Κύθν. Νάξ. (Δαμαρ.) Χίος ἴαργέρω Κάμπ. Σύμ. Τήλ.

Ἐκ τοῦ Ἰταλ. *allargare*. Τὸ ἀλλαργέρω καὶ παρὰ Σομ.

Ἀμτβ. ἀπομακρύνομαι σύνηθ. : Ἀπῆτις ἀλλαργάραμε, ἐκούσαμε τοὶ βαλλωθῆς (πυροβολισμοὺς) Κρήτ. Ἀλλάργαρ' ἀπὸ τὸ χωριὸ αὐτόθ. Ἀμα ἀλλάργαρα κομμάτ', ἄκ'σα φωνῆς Προπ. (Κύζ.) Ἐν μποροῦμε ν' ἀλλαργάρωμε καθόλου (ἐν = δὲν) Σίφν. Οἱ σκύλλοι, ἀφοῦ ἡλλαργάρανε, ἡστρέφανε πίσω κ' ἡξανοίανε (ἐκ παραμυθ.) Θήρ. Ἐλλάργαρε τὸ καῖκι ἕνα μίλι Κύθν. Τόμον ἴαργίραν κομμάτι, φίν-νει καὶ αὐτὸς τ' ἀλώνι (ἐκ παραδ.) Σύμ. || Γνωμ.

Ἀπὸ γίγαντα δανείσων, | ἀπὸ ἀλεποῦ ἀλλαργαρίσων (εἶναι προτιμότερον νὰ συναλλάττεται τις πρὸς σκαιὸν καὶ ἀπηνῆ δανειστήν παρὰ πρὸς ἀδίκον καὶ κερδαλέον. Πβ. ΝΠολίτ. Παροιμ. 1,452) Πάτμ. || Παροιμ.

Σύντεχνέ μου, σύντεχνέ μου, | 'ς τὴ δουλειὰ βοήθησέ μου, 'ς τὸ φαεῖν ἀλλάργερέ μου

(ἐπὶ τῶν βοηθουμένων καὶ εἰτα ἀγνωμονούντων) Κάμπ. Καὶ μετβ. ἀπωθῶ, ἀπομακρύνω πολλαχ. : Ἰαργέρω τὸ καῖκι Σύμ. Πβ. ἀλλαργένω, ἀλλαργεύω.

άλλαργένω Κρήτ. Κυκλ. κ. ἀ.

Ἐκ τοῦ ἐπίρρ. ἀλλάργα κατὰ τὰ εἰς -ένω ρ.

Ἀπομακρύνομαι. Πβ. ἀλλαργάρω, ἀλλαργεύω.

άλλαργευτὰ ἐπίρρ. Πελοπν. (Φεν.)

Ἐκ τοῦ ἐπίθ. *ἀλλαργευτός.

Κατ' ἀραιὰ χρονικὰ διαστήματα, σπανίως : Ἀλλαργευτὰ πηγαίνομε κεῖθε.

άλλαργεύω Ἄνδρ. Εὐβ. Ζάκ. Ἡπ. Κέρκ. Μέγαρ. Πελοπν. (Βυτίν. Καλάβρυτ. Κόρινθ. Λάστ. κ. ἀ.) — Λεξ. Βλαστ. ἀλλαργεύω Κρήτ. Τήλ. ἀλλαργεύου Θράκ. (Αἰν.) Μακεδ. Σάμ. κ. ἀ. ἀλλαργεύου Β.Εὐβ. Κυδων. ἀλλαργέγγου Τσακων. ἀλλαργέγγου Καλαβρ. (Μπόβ.) ἴαργεύω Ἡπ. ἴαργεύω Σύμ.

Ἐκ τοῦ ἐπίρρ. ἀλλάργα.

